
[2025-55-RE](#)

Causa 2025-55-RE

(Torres Solà c/ Crèdit Andorrà, SA i d'altres)

Número de registre 353-2025. Recurs d'empara

Sentència del 17 de novembre del 2025

BOPA núm. 141, del 26 de novembre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de juny del 2025, per la representació processal de la Sra. Meritxell Torres Solà, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència de l'11 de juny del 2025, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que declari la nul·litat de la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions davant la Sala Civil per tal que aquesta efectui una nova valoració de la prova, sense la incidència d'errades manifestes, i, més concretament, partint de la condició de consumidora de la recurrent. Així mateix, demana la suspensió dels efectes de la sentència impugnada fins al pronunciament constitucional, atenent als perjudicis d'impossible reparació que altrament es produirien;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 9 de setembre del 2025 que va admetre a tràmit aquesta causa amb efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 18 de setembre del 2025, per la representació processal de Crèdit Andorrà, SA;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de setembre del 2025, per la representació processal de la Sra. M. Isabel Buscall Terrones;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de setembre del 2025, pel Ministeri Fiscal;

Vist que el saig, Sr. Xavier Granyó Ribes, administrador judicial de la cessació judicial i fallida de la societat Montmantell, SL i del Sr. Jordi Troguet Ribes no ha presentat cap escrit dins el termini atorgat;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Pastor Vilanova;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 19 d'abril del 2023, l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA va presentar una demanda contra el Sr. Jordi Troguet Ribes, la societat Montmantell, SL, la Sra. Meritxell Torres Solà i la Sra. M. Isabel Buscall Terrones, en què sol·licitava que es condemnés solidàriament als defenents al pagament de la suma total de 216.921,33 € que derivava d'una pòlissa de crèdit impagada, incrementada amb els interessos de descobert fixats per l'ABA, produïts des del 8 de març del 2023 (dia següent al de la darrera liquidació) fins a la total i definitiva cancel·lació del deute, així com al pagament de les costes judicials, incloent els honoraris d'advocada i de procuradora.

La representació processal de la Sra. Meritxell Torres Solà va presentar una contesta a la demanda i una reconvenió expressa formulant una excepció de nul·litat del negoci contra Crèdit Andorrà, SA.

La Sra. M. Isabel Buscall Terrones també s'hi va oposar i va formular una demanda reconvenicional, en què demanava que es declarés la nul·litat de l'aval que havia signat, el 29 de maig del 2020, amb l'entitat bancària demandant.

1.2. El 29 de maig del 2024, la Secció Civil 1 de la Batllia va dictar una sentència en què decidia:

"Primer.- No efectuar cap pronunciament pel que fa a l'aplanament del Sr. Jordi Troguet Ribes i de Montmantell, SL, ni en relació a les eventuais costes judicials que puguin meritjar aquests darrers en el present procediment, sense perjudici que la tramitació de la present causa es pugui reprendre pel que fa a les persones suspeses, una volta finalitzat el procediment concursal.

Segon.- Estimar íntegrament la demanda formulada per la part agent i condemnar a les parts defenents, solidàriament, a satisfer a la part demandant l'import de 216.921,33 euros, que haurà d'incrementar-se amb els interessos fixats per l'ABA des del dia 08.03.2023 i fins a la total i definitiva cancel·lació del deute.

Tercer.- Es desestima la demanda reconvenicional formulada per les parts defenents".

1.3. La representació processal de la recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, l'11 de juny del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i confirmava la decisió de la primera instància.

1.4. El 27 de juny del 2025, la representació processal de la Sra. Meritxell Torres Solà va interposar un recurs d'empara contra la sentència de l'11 de juny del 2025, dictada per la Sala Civil, per una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la recurrent

- La recurrent al·lega que s'ha vulnerat el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut i garantit per l'article 10.1 de la Constitució, pel fet d'atribuir-li la condició de consumidora partint d'una valoració probatòria que, segons el seu parer, només pot ser qualificada de contrària a la lògica i a la raó, ja que es fonamenta en errades materials patents que comporten una fractura en l'argumentació emprada.

- La Sala Civil exposa que és "sòcia" de la societat La Hispano Andorrana, SL i que per aquest sol fet se li nega la condició de consumidora i, per tant, la protecció que dimana de la Llei 13/2013, del 13 de juny, de competència efectiva i de protecció del consumidor, així com de la Directiva 93/13/CEE, del 5 d'abril de 1993, sobre les clàusules abusives en els contractes celebrats amb els consumidors.

- Ara bé, exposa que del Registre de Societats (document 2 que aporta) se'n deriva que no ha estat mai accionista de la societat La Hispano Andorrana, SL.

- També exposa que: el compte bancari associat a la pòlissa de crèdit d'autores va ser obert pel Sr. Jordi Troguet Ribes, el seu marit; que la pòlissa de crèdit va ser únicament signada per aquest, i, que el document d'aval, va ser signat pels avaladors (ella i una altra persona); que el banc es va dirigir envers els fiadors, per primera vegada, l'endemà mateix de la publicació al BOPA de la fallida de la societat La Hispano Andorrana, SL, no havent fet mai res abans en relació amb els avaladors; de la fitxa del Registre de Societats del Govern es desprèn que el president de la societat esmentada és, des de l'any 2008, el Sr. Jordi Troguet Ribes; d'aquest mateix Registre de Societats del Govern es desprèn que l'administrador únic de la societat Montmantell, SL és, des de l'any 1991, (moment

de la seva constitució), el Sr. Jordi Troguet Ribes i que els dos socis d'aquesta societat són, d'ençà la seva constitució, el 13 de novembre de 1991, ella mateixa i el seu marit, Sr. Jordi Troguet Ribes, sent ella tenedora d'una única participació.

- Pel que fa a la societat La Hispano Andorrana, SL, els socis són el Sr. Jordi Troguet Ribes, la societat Montmantell, SL i la Sra. M. Isabel Buscall Terrones, sent palès, doncs, que ella no és accionista de la mateixa.

- Afegeix que quan es va demanar el crèdit, es van aportar, d'una banda, els estats financers i/o comptables anuals de les dues societats esmentades i les declaracions dels béns del Sr. Jordi Troguet Ribes, de la Sra. M. Isabel Buscall Terrones i de la societat Montmantell, SL, en tant que socis de la societat La Hispano Andorrana, SL. Així doncs, no es va pas requerir l'aportació de cap declaració dels seus béns. No es va aportar tampoc cap certificat de la Junta de socis de la societat La Hispano Andorrana, SL per la simple raó que no va existir cap Junta en el marc de la qual s'adoptés cap acord referent a la contractació de la pòlissa de crèdit esmentada.

- Posa en relleu que no va ostentar mai cap càrrec en cap de les dues societats i en el judici oral va quedar degudament acreditat que si tenia una participació de la societat Montmantell, SL només era perquè la normativa existent a l'època en matèria de societats (Reglament de 1983) no contemplava la creació de societats unipersonals i, per aquest motiu, el seu marit li va demanar que subscriuís aquella participació.

- La recurrent al·lega que no participava en cap activitat, ni gestió, ni negociació sobre el finançament de les societats esmentades i que quan va ser emplaçada per l'entitat bancària per signar l'aval, el gestor no li va oferir cap tipus d'explicació al respecte; ella va signar l'aval com a esposa del Sr. Jordi Troguet Ribes i perquè aquest així li va demanar per tal d'evitar que el banc tallés la línia de crèdit.

- Segons el seu parer, d'aquests fets no se'n pot inferir, de forma lògica, ni raonable que ella fos sòcia de la societat La Hispano Andorrana, SL, ni que hagués actuat com a avaladora en tant que sòcia d'aquesta mercantil prestatària, com sosté la Sala Civil a l'hora de fonamentar la seva decisió.

- La seva consideració com a sòcia de la societat esmentada és un error patent (és evident que no ho és) que fractura l'argumentació de la Sala Civil, ja que es parteix d'una premissa objectivament errònia que constitueix el fonament de la decisió adoptada, que no es pot considerar raonable, que genera arbitrietat (la tinença d'una sola participació, pels motius explicats i acreditats en autes, de la mercantil Montmantell, SL, que ni tan sols és la destinatària del finançament obtingut, no permet atribuir-li la condició de sòcia de la societat La Hispano Andorrana, SL, ni encara menys entendre

que aquesta actués en el seu àmbit professional, a la vista del conjunt de circumstàncies existents en aquest cas), i comporta la infracció del deure de motivar adequadament la sentència dictada.

- Afegeix que l'atribució de la seva condició de consumidora s'havia de fer valorant el conjunt de circumstàncies existents en el cas plantejat i que han quedat degudament acreditades en autes i no basant-se, únicament i exclusivament, en la tinença d'una participació d'una societat. Cita al respecte diversa jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, la qual la Sala Civil mateixa té en compte i invoca per fonamentar les seves decisions, com és el cas de la sentència 205/2020 del 29 de març del 2021, segons la qual *"No escapa a la sala, que d'ençà la decisió del tribunal de Justícia de la Unió Europea (Sentència del 03-09-2015) l'article 2, lletra b) de la Directiva 93/13 sobre clàusules abusives atribueix la condició de consumidors als professionals quan el contracte conclòs no estigui vinculat a la seva activitat"*.

- Així doncs, manifesta que la Sala Civil s'aparta de la seva pròpia jurisprudència sense motivar en absolut els motius pels quals ho fa.

- Aquest dèficit de motivació es dona també en relació amb l'afirmació continguda en la sentència impugnada segons la qual no s'hauria *"acreditat tampoc la manca d'informació"*, sense que tanmateix, s'ofereixi cap mena d'explicació, ni de raonament de com i de per què s'arriba a aquesta conclusió (tractant-se, doncs, d'una argumentació tàcita), malgrat l'abundant prova, unívoca i concloent, existent en relació amb la total inexistència de cap tipus d'informació relativa a la quantia, als termes i a les condicions del finançament concedit pel banc a la societat La Hispano Andorrana, SL, que s'ha de posar en relació amb la seva condició de consumidora i ha de donar lloc a la nul·litat del contracte d'aval d'autes.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que declari la nul·litat de la resolució impugnada, que retregui les actuacions davant la Sala Civil per tal que aquesta efectui una nova valoració de la prova, sense la incidència d'errades manifestes, i, més concretament, partint de la seva condició de consumidora.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil exposa que el recurs d'apel·lació presentat per la recurrent considera que la Batllia ha efectuat una valoració de la prova errònia i una interpretació de la jurisprudència de la Sala Civil per fonamentar la denegació de la seva condició de consumidora.

- Recorda els fets que consten en les actuacions: 1) el 22 de maig del 2020 la societat La Hispano Andorrana, SL, representada pel Sr. Jordi Troguet Ribes, va obtenir de l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA, un crèdit en compte corrent per un import de 225.000,00 €, i, aquell mateix dia, els 3 defenents i el Sr. Jordi Troguet Ribes, en representació de la societat Montmantell, SL, es van constituir fiadors solidaris, amb expressa renúncia a tot benefici d'ordre i de divisió; 2) mitjançant un aute del 7 de març del 2023 es va decretar la fallida de la societat La Hispano Andorrana, SL, consegüentment, l'entitat bancària va considerar el crèdit vençut, posteriorment a la demanda; 3) mitjançant els autes del 7 de juny del 2023 i del 24 de gener del 2024, es va declarar, respectivament, la fallida de la societat Montmantell, SL i la del Sr. Jordi Troguet Ribes, havent-se suspès la tramitació respecte als dos darrers, motiu pel qual aquest procediment es dirigeix únicament contra la Sra. Meritxell Torres Solà i la Sra. M. Isabel Buscall Terrones; i, 4) *"no és controvertit que la tercera defenent és sòcia de la societat La Hispano Andorrana, SL, amb 1.700 participacions, juntament amb la societat Montmantell, SL, amb 8.000 participacions i el Sr. Jordi Troguet Ribes ho és amb 300. Al seu torn la Sra. Meritxell Torres Solà és sòcia de la societat Montmantell, SL, amb 1 participació, juntament amb el Sr. Jordi Troguet Ribes amb 9 participacions"*.

- Seguidament, la Sala Civil constata que el document signat per la recurrent evidencia de manera clara que s'estableix un aval solidari, amb renúncia expressa a tot benefici d'ordre i de divisió en relació amb la pòlissa de crèdit -La Hispano Andorrana, SL- tal com consta a l'encapçalament del document; en aquest sentit com bé recull la sentència impugnada, si bé ha quedat acreditat que les defenents no administraven aquesta societat, si que sabien que havien d'avaluar un deute d'aquesta empresa, motiu pel qual la Sra. M. Isabel Buscall Terrones va presentar una declaració de béns, per la concessió d'una operació d'actiu, (foli 174), i la Sra. Meritxell Torres Solà, si bé a contracor, va anar al banc, el 29 de maig del 2020, per signar l'aval i així ho va confirmar el Sr. Jordi Troguet Riba declarant: *"les condicions del banc van canviar i el banc els hi va exigir que els socis havien de signar, si no se'ls hi tallava la línia de crèdit"*.

- La Sala Civil constata que del resultat de la prova que consta en les actuacions s'ha de concloure que les apel·lants no tenen la condició de consumidores.

- Posa en relleu que l'extensa jurisprudència citada i recollida en la resolució recorreguda no postula la seva aplicació *contrario sensu*, sinó que s'ha d'aplicar en el sentit de determinar si la recurrent i l'altra defenent van actuar, tal com al·leguen, com a fiadores del deutor principal, la societat La Hispano Andorrana, SL, de manera totalment altruista, sense tenir cap relació professional amb la citada societat, en un àmbit aliè a l'activitat empresarial i sense l'existència de cap altre vincle que no fos personal i familiar; no obstant això, de la documentació i de la prova que consten en els autes, és innegable que, en major o menor mesura, tant la recurrent com l'altra defenent són sòcies de la societat La Hispano Andorrana, SL, i és en aquesta qualitat de sòcies que l'entitat prestatària va exigir la seva constitució com a fiadores del préstec atorgat en benefici de la societat, i, consegüentment, també en benefici dels socis de la mateixa.

- També destaca que l'aval signat no pot ser qualificat d'obscur o d'imprecís, sinó que estableix de manera clara i comprensible la constitució d'un aval solidari, amb renúncia expressa a tot benefici d'ordre i de divisió, document que la recurrent i l'altra defenent van signar voluntàriament, no havent-se acreditat tampoc la manca d'informació.

- Per tant, la protecció al·legada en qualitat de consumidores de les fiadores no és encertada, i entre altres qüestions que no són objecte del recurs d'empara, decideix desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la recurrent i confirmar la decisió de la primera instància.

2.3. Argumentació de l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA

- Aquesta part afirma que la sentència objecte d'empara s'ha pronunciat sobre la consideració de la recurrent com a no sent consumidora, i ho ha fet de forma extensa i, a més, basant-se en la jurisprudència de la Sala Civil i utilitzant una argumentació i uns raonaments que són lògics i que no incorren en cap errada material.

- Addueix que allò que pretén ara la recurrent és una nova valoració de la prova, als efectes que es revisin els pronunciaments de la decisió impugnada que li han estat desfavorables.

- Efectivament, la conclusió d'aquesta decisió d'acord amb la qual tant la recurrent, com la Sra. M. Isabel Buscall Terrones no tenien la consideració de consumidores quan van signar un aval solidari, amb renúncia expressa a tot benefici d'ordre, de divisió i d'excussió en el contracte de crèdit en compte corrent signat per la societat La Hispano Andorrana, SL, és totalment encertada i ajustada a la jurisprudència existent al respecte, ja que les mateixes estaven avalant el deute d'una empresa i no pas un deute personal.

- Destaca que el 29 de maig del 2020, la societat La Hispano Andorrana, SL va sol·licitar i obtenir un crèdit en compte corrent d'un import de 225.000,00 € i la recurrent, juntament amb els Srs. Jordi Troguet Ribes, M. Isabel Buscall Terrones i la societat Montmantell, SL es van constituir en fiadors solidaris de les obligacions assumides per la societat La Hispano Andorrana, SL.

- Afegeix que aquesta condició de "*no consumidora*" deriva justament del fet ja indicat que la recurrent avalava el deute d'una empresa i no avalava pas el deute d'un particular. En aquesta mateixa línia, la sentència recorreguda ja indicava de forma expressa que la recurrent no actuava

com a una fiadora del deutor principal de manera totalment altruista, sense tenir cap relació professional amb la citada societat i en un àmbit aliè a l'activitat empresarial, sinó que consta en autes que actuava com a sòcia fundadora de La Hispano Andorrana, SL i, per tant, aquesta circumstància ja per si sola comporta aquest vincle econòmic i comercial, el qual implica que no se la pugui considerar com a consumidora (FD tercer de la sentència impugnada).

- Tot i que la recurrent nega tenir cap tipus de vincle amb les societats implicades, el fet que el seu consort sigui l'administrador únic d'ambdues societats comporta que ella hi tingui un vincle més estret que aquell que hi tindria un tercer.

- En qualsevol cas, no és una persona aliena a aquestes dues societats i qualsevol operativa havia de ser aprovada pels socis de la Junta -i qualsevol deficiència no pot ser oposada a tercers de bona fe-, i ella n'havia de tenir coneixement com a sòcia de Montmantell, SL, tractant-se doncs de l'aval d'una persona física atorgat amb la finalitat de garantir les obligacions d'una societat mercantil.

- Pel que fa a l'al·legació de la recurrent d'acord amb la qual considera que la Sala Civil s'hauria apartat de la seva jurisprudència consolidada en la matèria, aquesta part constata que en les decisions esmentades es referien a casos en què l'avalador era l'administrador únic o el soci majoritari. Tanmateix, allò que la Sala Civil té en compte és que per ser considerat consumidor cal que la persona actuï en un àmbit aliè a una activitat empresarial o professional.

- Manifesta que precisament és això que va valorar la Sala Civil i va concloure en el fonament de dret tercer que com a sòcia de l'entitat prestatària se li va exigir que fos fiadora del préstec en benefici de la societat, i també en benefici dels socis de la mateixa.

- La recurrent també al·lega una manca d'informació respecte de l'aval que va signar, ara bé del document mateix se'n desprèn, de manera clara, tota la informació corresponent, motiu pel qual cap explicació, ni informació complementària eren necessàries. A més, tampoc és un instrument financer complex, tal com ha tingut l'ocasió de pronunciar-se la jurisprudència dels tribunals.

- També afegeix que en el judici oral, el seu espòs va declarar que la recurrent coneixia els termes i les condicions del crèdit que es concedien a la societat La Hispano Andorrana, SL, i que van anar junts a signar el contracte de crèdit i l'aval. La recurrent mateixa va reconèixer que sabia que havia d'avaluar un deute de l'empresa i estava contrariada, perquè també sabia que en cas d'impagament el seu patrimoni podia resultar perjudicat.

- Conclou que la sentència de la Sala Civil conté una motivació coherent i suficient per constituir una resposta a les pretensions de la recurrent, podent afirmar que la decisió no és arbitrària, ni incongruent, ni irracional, ni il·lògica o absurda.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament aquest recurs d'empara i que imposi a la part recurrent les costes processals generades, inclosos els honoraris d'advocada i de procuradora.

2.4. Argumentació de la Sra. M. Isabel Buscall Terrones

- De manera prèvia, aquesta part manifesta que no s'oposa a aquest recurs d'empara, adherint-se per tant al mateix, per quant la sentència dictada per la Sala Civil vulnera efectivament el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret no solament de la recurrent, sinó també el d'aquesta part, en no atribuir-les-hi la condició de consumidores, quan, en el cas que aquí ens ocupa, ambdues ho són.

- Al·lega que va heretar del seu difunt marit 17 participacions de la societat La Hispano Andorrana, SL i que no ha estat mai al corrent de res en relació amb aquesta societat, ni ha participat a la seva gestió de cap manera.

- Posa en relleu que la pròpia jurisprudència citada pel Tribunal de primera instància en el fonament de dret cinquè, i més concretament les resolucions dictades en les causes STSJC-173/2016, STSJC-205/2020 i STSJC-147/2018, estableix de forma claríssima allò que aquesta part ha sostingut davant la jurisdicció ordinària: en els supòsits de les sentències referides les condemnes dels avaladors es basaven en què els mateixos eren socis majoritaris o bé únics, i en tots els casos eren administradors de la societat prestatària; situacions que en el cas que ens ocupa no es donen, en absolut, i així ha restat provat sense cap mena de dubte.

- Ella no era sòcia majoritària -al contrari- ni tenia cap funció d'administració, ni de gerència, ni la gestió, ni tan sols la representació en relació amb la societat esmentada. Per tant, segons el seu parer, ens trobem davant d'un clar supòsit de valoració de la prova deficient i erroni, d'infracció dels principis constitucionals d'igualtat davant la llei i de seguretat jurídica, així com davant de la vulneració del dret a la jurisdicció, concretament en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

- Altrament, retreu a l'entitat bancària no haver-la informat degudament, ni haver-la protegit, atesa la seva condició, afegint que sobre aquesta qüestió existeix igualment en la sentència impugnada una absoluta manca de fonamentació. Per tant, els deures de diligència i d'informació per part de Crèdit Andorrà, SA havien de ser reforçats, tal i com així ho té establert la Llei 13/2013, del 13 de juny i la jurisprudència establerta en la matèria, jurisprudència que ha estat incorrectament aplicada. I tal com així també ho tenen establert el Comunicat 163/05 de l'AFA i la Directiva Europea 93/13/CEE del 5 d'abril de 1993, sobre les clàusules abusives en contractes amb consumidors, ja que hi ha d'haver una informació clara, correcta, precisa i suficient per tal d'assegurar-se que els contractants prenen les seves decisions amb el coneixement adequat dels efectes i de les conseqüències de l'operació plantejada.

- Conclou que tant a la recurrent, com a ella mateixa se'ls hi hagués hagut d'aplicar la protecció derivada de la Llei 13/2013, del 13 de juny esmentada que imposa una protecció contra els abusos dels poders en la concertació dels contractes d'adhesió, preservant la bona fe i evitant la inducció a l'error.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que se l'ha tingui per adherida a aquest recurs d'empara, i que en el seu dia procedeixi a la seva estimació i anul·li la sentència impugnada de l'11 de juny del 2025, dictada per la Sala Civil, per tal que aquesta efectui una nova valoració de la prova i dicti una resolució en què es reconegui la condició de consumidores tant a la recurrent, com a ella mateixa.

2.5. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal posa en relleu que la recurrent addueix que la Sala Civil s'aparta dels precedents jurisprudencials, però allò que és cert, és que no justifica aital extrem, ans al contrari, tot el repertori de les resolucions que cita no acrediten la seva pretensió, sinó que fan referència al cànon de constitucionalitat respecte de l'exigència de motivació i del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, així com a la valoració de la prova, però no cita en cap moment cap resolució relativa als consumidors a l'hora de determinar la seva responsabilitat i que s'ajusti a les pretensions que la recurrent vol fer valer.

- Tanmateix i, tot i que la sentència impugnada no és força explícita quant a la referència sobre la condició de la recurrent com a sòcia de la societat La Hispano Andorrana, SL, ja que ostentava 1 participació de la societat Montmantell, SL i, era aquesta darrera societat aquella que participava en la primera societat, cal dir que, la Sala Civil ha raonat suficientment la relació de la recurrent respecte de la condició de fiadora -solidària amb d'altres- en relació amb l'aval solidari del préstec atorgat en benefici de la societat La Hispano Andorrana, SL, alhora que fonamenta adequadament la

seva resolució a causa de l'existència de la seva condició de fiadora solidària, ja que, quant al fons, la seva condició en tant que fiadora solidària constitueix el *quid* de la seva condemna.

- A major abundantment, així ho reconeix la recurrent mateixa, en el seu escrit, quan diu que: va signar l'aval, *"en tant que esposa del Sr. Jordi Troguet Ribes i perquè aquest així li va demanar per tal d'evitar que el Banc tallés la línia de crèdit"*. Per tant, se'n desprèn que la recurrent coneixia l'abast de l'aval de referència i en la qualitat que el signava i, per tant, el raonament de la sentència impugnada és lògic.

- En efecte, afegeix que la recurrent confon el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret amb aconseguir una resolució favorable als seus interessos i a les seves pretensions.

- En aquest sentit, de la lectura de la sentència impugnada se'n deriva que aquesta es troba fonamentada en Dret i no pot ser titllada d'il·lògica, ni de no raonable, sinó que ha tingut en compte la condició de fiadora de la recurrent de l'aval solidari del préstec atorgat en benefici de la societat La Hispano Andorrana, SL, i, per tant, aquest recurs ha de ser desestimat per la manca de vulneració del dret constitucional al·legat.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El motiu principal del recurs d'empara de la recurrent, és a dir, la Sra. Meritxell Torres Solà, es basa en el caràcter pretesament erroni de la resolució judicial que ha estat adoptada amb anterioritat, és a dir, la sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia de l'11 de juny del 2025. La recurrent estima que s'han vulnerat els seus drets protegits a l'article 10 de la Constitució i, més concretament, el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

3.2. És ben sabut que el recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància, ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic, ni absurd i que no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.3. Cal efectuar una breu explicació de la gènesis d'aquest assumpte. No es discuteix que la Sra.

Meritxell Torres Solà es va constituir avaladora solidària -juntament amb altres persones i amb una societat mercantil- del crèdit en compte corrent que l'entitat bancària Crèdit Andorrà, SA va concedir a la societat La Hispano Andorrana, SL, el 22 de maig del 2020, per un import de 225.000,00 €. A resultes de la fallida de la societat esmentada, el banc creditor va considerar vençut el crèdit concedit i va procedir a exigir el seu retorn als seus avaladors. Arran de la demanda adreçada, entre d'altres, contra la recurrent, aquesta va ser condemnada solidàriament (tant en primera instància, com en segona) a satisfer l'import de 216.921,33 €, més els interessos bancaris i les costes judicials. La recurrent va defensar, en les dues instàncies, la nul·litat de l'aval, especialment per raó de la seva condició de consumidora. La Sala Civil va concloure, però, que la recurrent no ostentava aquesta qualitat, ja que "*en major o menor mesura*" era sòcia de la societat La Hispano Andorrana, SL (FD Tercer), de manera que la seva condemna era procedent.

3.4. De la motivació de la sentència de la Sala Civil es desprèn clarament que l'argument major per justificar la condemna de l'avui recurrent queda constituït pel seu lligam mercantil amb la societat fallida, La Hispano Andorrana, SL. Això no obstant, no es pot fer altra cosa que constatar que la recurrent no ha estat mai sòcia de la societat La Hispano Andorrana, SL, segons figura en el Registre de Societats de Govern, prova que ja constava en les actuacions de la jurisdicció ordinària. Per consegüent, el raonament de la Sala Civil parteix d'una premissa totalment errònia que genera una fractura lògica en el seu aparell argumental i contravé el dret constitucional a la jurisdicció, en el seu vessant relatiu al dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

3.5. Com a conseqüència de l'argumentació anterior, és procedent estimar el recurs d'empara interposat per la Sra. Meritxell Torres Solà per haver-se vulnerat el seu dret a la jurisdicció, sent improcedent examinar si cal conferir a la recurrent la condició de consumidora. Aquesta qüestió haurà de ser resolta, amb la deguda cura i sense l'errada detectada, per la Sala Civil.

3.6. L'estimació del recurs d'empara determina que no correspongui efectuar cap condemna en costes (article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional *a contrario*).

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Estimar el recurs d'empara interposat per la representació processal de la Sra. Meritxell Torres Solà contra la sentència de l'11 de juny del 2025, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Declarar la vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, en el seu vessant relatiu al dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

3. Anul·lar la sentència de l'11 de juny del 2025, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, i retrotreure les actuacions al moment anterior al seu pronunciament.

4. Declarar que no és procedent efectuar cap condemna en costes.

5. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal de la recurrent, a la representació processal de la Sra. M. Isabel Buscall Terrones, a la representació processal de Crèdit Andorrà, SA, al Sr. Xavier Granyó Ribes, com a administrador judicial de la cessació judicial i fallida de la societat Montmantell, SL i del Sr. Jordi Troguet Ribes, a la Secció Civil 1 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 17 de novembre del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat

Jean-Yves Caullet

Magistrat
